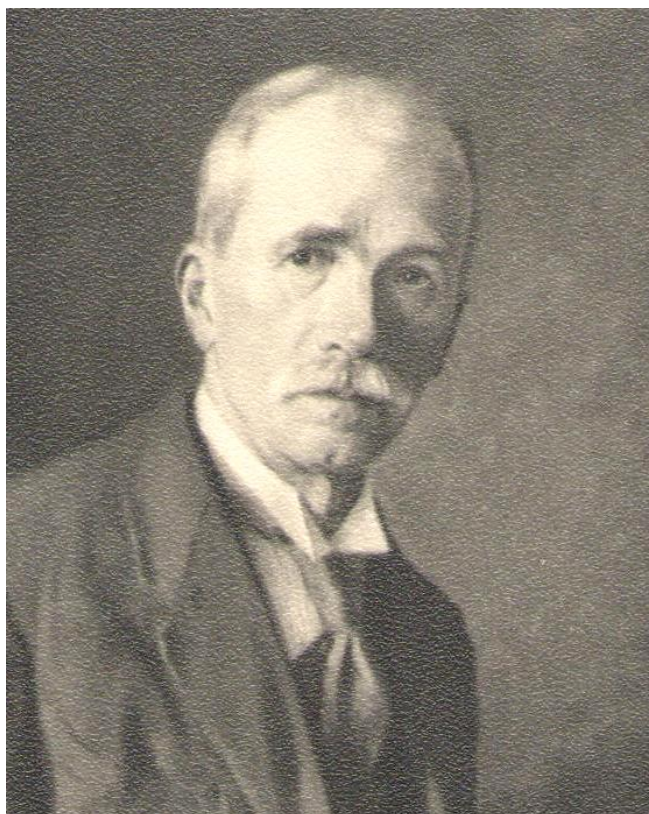

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

květen 2022

Jan Paroubek

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Baarová, Hančí - spisovatelka

* 16. 06. 1910 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)
+ 18. 05. 1947 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kunc, J.: Kdy zemřeli, s. 8. P., SK ČSSR 1962., Chodská povídkářka. Pravda, 1987, 08. 05., č. 106, příloha, s. 8., Holý, J. P.: Vlastní bádání. Rkp., Hana, O.: Vlastní bádání na matričním úřadě Praha 1. Rukopis., Hana, O.: Doplňky Kalendária 2002. Strojopis., On-line databáze autorit Národní knihovny, heslo Hančí Baarová.

Anotace: Prozaička 30. a 40. let dvacátého století. Autorka románů Na sluneční straně (1943, 1946) a Chodská romance (1941). Otec Martin Baar a matka Marie, rozená Hostreiterová. Dne 2. června 1941 byla v Praze Smíchově oddána s Bohumilem Šafránkem, kancelářským oficiálem zemského úřadu (nar. 24. září 1910 ve Stradonicích, okr. Beroun. Otec Klement Šafránek a matka Emilie, rozená Výšková). Jaroslava Štěpánková (znalkyně Baarova díla) si matně vzpomíná, že byla několikrát u ní ve Kdyni. Další pamětnice p. Z. Medková (Holubová) měla její dopisy. Dle ní byla dlouho vězněna za 2. světové války, podle dalších zdrojů byla vyšetřována a vězněna i po 2. světové válce. Prý se znala dobře se spisovatelem Karlem Čapkem. V Lidových novinách na pokračování vyšly dvě její literární práce Biskup a Od pramene. Po roce 1945 začala vycházet, rovněž na pokračování, práce Po pěšinkách rodného kraje - nedokončeno. Datum narození 16. června 1910 převzato z matriky oddaných v Praze, uložené na matričním úřadě ve Vodičkově ul., Praha 1., datum narození 1917 uvedené v databázi autorit Národní knihovny je chybné. - 75. výr. úmrtí

Bartoš, František Michálek, prof., PhDr. - historik

* 05. 04. 1889 - Rychnov nad Kněžnou (okr. Rychnov nad Kněžnou)
+ 12. 05. 1972 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Mladá Boleslav, Praha, Brno, Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Vzpomínka na obránce Jana Husa F. Bartoše. Dom. deník, 11, 2002, 20. 5., č. 116, s. 26., Internetové stránky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

Anotace: Po středoškolských studiích v Mladé Boleslavi a Praze absolvoval historii na pražské filozofické fakultě a ve Freiburgu i. Breisgau. Poté působil jako asistent v knihovně Národního muzea a jako středoškolský profesor dějepisu a zeměpisu. V roce 1922 se habilitoval na Husově teologické fakultě, řádným profesorem se stal roku 1931 a působil na ní až do svého penzionování v roce 1960. Vědecký zájem soustředil k dějinám husitství a Jednoty bratrské, ve svém díle navazoval na výklad českých dějin F. Palackého a také T. G. Masaryka. Hájil význam husitství, které chápal jako vrchol starších českých dějin. Z publikační činnosti zmiňme například Čechy v době Husově (1947) a Husitská revoluce 1-2 (1965-1966). Mnohokrát navštívil Domažlice, kde studoval materiály v městském archivu. Do oblasti jeho zájmu také patřila osobnost domažlického rodáka Jana Roha. - 50. výr. úmrtí

Bittner, Bartoloměj - novinář

* 12. 07. 1861 - Milavče (okr. Domažlice)
+ 02. 05. 1912 - Chicago (Illinois, USA)

Místa působení: Milavče (okr. Domažlice), Domažlice, New York (New York, USA), Chicago (Illinois, USA)

Literatura: (jph): Uznáván doma i za mořem. Pravda, roč. 68, 1987, 28. 02., č. 49, příloha, s. 8., Knihovna Muzea Chodska., Internetové stránky chicagské knihovny Newberry, projekt monitoringu cizojazyčných tiskovin (anglicky)., Bittnerová, M.: Záhada jménem Bartoš Bittner. Dostupné online na blogu autorky.

Anotace: Naroděn v Milavčích u Domažlic, kde i vychodil obecnou školu. Absolvoval gymnázium v Domažlicích a poté se nechal zapsat do kněžského semináře v rakouském Linci, kde však setrval pouze několik měsíců. Podobně dopadl i při studiu práv v Praze, která ho také nezaujala. Na jaře roku 1884 odešel do Spojených států amerických, kde se později proslavil díky činnosti v česko-amerických periodících. Jako novinář působil například v Hlasu lidu, Svornosti nebo Duchu času. Mezi roky 1893 až 1905 vydával v Chicagu vlastní noviny s názvem Šotek, což byl volnomyšlenkářský, humoristický a satirický týdeník. Věnoval se také psaní knih, k 300. výročí narození Jana Ámose Komenského napsal jeho biografii. Zemřel náhle v prvních dnech května roku 1912, podle zprávy koronera bylo příčinou smrti selhání srdce. Pozn.: Některé zdroje uvádějí jako místo narození Chrastavice.
- 110. výr. úmrtí

Čadek, Jaroslav - předseda Československé národní rady americké

* 29. 11. 1922 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 15. 05. 1977 - Los Angeles (Kalifornie, USA)

Místa působení: Domažlice, Los Angeles (Kalifornie, USA)

Literatura: Kartotéka osobností SVK Plzeň 32A 3629-2, 3., Pejskar, J.: Poslední pocta: Památník na zemřelé československé exulanty 1948-1989. Sv. 2, 3. Baltimore: Rosedale Printing Company, 1989.

Anotace: Po komunistickém převratu v roce 1948 emigroval do USA. Pracoval v krajanských spolcích, např. ve Společnosti pro vědy a umění nebo v Sokole. Také působil jako předseda Československé národní rady americké. - 45. výr. úmrtí

Danihelka, František, pplk. - hudebník

* 17. 05. 1947 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 10. 05. 2014

Místa působení: Poběžovice (okr. Domažlice), Domažlice, Praha-Zbraslav

Literatura: Svačina, R.: Dudáci a dudácké muziky na Chodsku., Vlastní životopis., (vor): Mladý padesátník František Danihelka. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 29. 07., č. 175, s. 13., Vondráčková, M.: Chodští muzikanti prožívají smutek. Dostupné online na webu ČRo Plzeň.

Anotace: Vyrůstal v Klenčí, kde jako chlapec vstoupil do místního národopisného souboru. S ním dosáhl úspěchu jako vypravěč chodských poudaček. U dudáka Bohumila Krause získal základy hry na dudy. V roce 1972 se stal důstojníkem Pohraniční stráže a v Poběžovicích založil dudáckou muziku PS, která se zúčastňovala četných národopisných slavností po celé republice. Pravidelně vystupoval jako dudák i vypravěč na Chodských slavnostech. V profesní kariéře dosáhl hodnosti podplukovníka a funkce šéfa kultury PS. Dálkově vystudoval FF Univerzity Karlovy, obor teorie kultury. V roce 1992 přešel do civilu a stal se učitelem na ZŠ ve Zbraslavi, o deset let později pak odešel do důchodu. Pozn.: V textu článku Chodští muzikanti prožívají smutek je uvedeno místo narození Klenčí pod Čerchovem. - 75. výr. narození

Faschingbauer, Pavel, Mgr. - přednosta okresního úřadu

* 27. 05. 1937 - Dobřany (okr. Plzeň-jih)
+ 29. 03. 2021

Místa působení: Domažlice, Horšovský Týn, Hostouň, Blížejov (vše okr. Domažlice)

Literatura: Nové Domažlicko, roč. 40, 1990, č. 11, s. 1., Hrubý, J.: Rozhovor s přednostou. Domažlicko, roč. 4, 1994, 02. 06., č. 22, s. 1, 4, 5., Vorlíček, J.: Pětašedesátiny sportovce Pavla Faschingbauera. Dom. deník, roč. 11, 2002, 25. 05., č. 121, s. 18., Kdo byl kdo v české atletice. Edice atletika, s. 37. Praha: Olympia, 2004., Frait, K.: Pavel Faschingbauer oslavil osmdesát let. Týdeník Domažlicko, roč. 27, 2017, 31. 05., č. 22, s. 3, fot., Antoš, S.: Odešel Pavel Faschingbauer. Domažlický zpravodaj, roč. 43, 2021, květen, č. 5, s. 4, fot.

Anotace: Rodiče žili nejprve v Písku, později se přestěhovali do Horšovského Týna. Jejich syn Pavel po maturitě na domažlickém gymnáziu vystudoval Pedagogickou fakultu v Plzni. Následně začal učit v Hostouni, pak v Domažlicích, v roce 1970 přeložen do Blížejova. O rok později kvůli politickým názorům (nesouhlasil se vstupem vojsk Varšavské smlouvy) komunisty vyhozen. Nastoupil v Melioračním družstvu v H. Týně jako dělník, později pracoval jako mistr a stavbyvedoucí. Od 1. února 1990 učil v domažlické ZŠ Komenského 17. Počínaje 28. únorem 1990 místopředsedou ONV pro oblast školství, kultury a sociálních věcí, od 25. listopadu téhož roku přednostou domažlického Okresního úřadu. Úspěšný sportovec - deset let reprezentoval ČSSR v lehké atletice, sedminásobný mistr republiky v krosu. Také působil jako atletický trenér čl. basketbalových reprezentačních družstev, 25 let činný ve funkci předsedy domažlického tenisového oddílu. Bratr Petra Faschingbauera a sestry Marcely, otec Hynka a Pavla Faschingbauera. - 85. výr. narození

Fiala, Jaromír, PhDr. - hudební pedagog

* 30. 12. 1892 - Postoloprty (okr. Louny)
+ 15. 05. 1967 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Domažlice

Literatura: (šp): Nedožitě devadesátiny. Pravda, 63, 1982, 30. 12, č. 309, s. 5., Kunc, K.: Kdy zemřeli...? P., SK ČSR 1970., (red): PhDr. Jaromír Fiala. Domažlický deník, 6, 1997, 15. 05., č. 112, s. 11., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Jaromír Fiala.

Anotace: Středoškolský profesor, školní inspektor a autor odborných publikací. V Domažlicích působil na místním gymnáziu a také jako sbormistr pěveckého sboru Čerchovan. Při sběru materiálů pro svou odbornou činnost spolupracoval s hudebním skladatelem a etnografem Jindřichem Jindřichem. - 55. výr. úmrtí

Gabriel, Ferdinand st. - sbormistr

* 25. 04. 1886 - Koloveč (okr. Domažlice)
+ 13. 05. 1972 - Koloveč (okr. Domažlice)

Místa působení: Koloveč (okr. Domažlice)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 85. Plzeň, KKS 1977.

Anotace: Otec Ferdinanda a Vojtěcha. Od roku 1913 ředitelem kůru. Hrál na řadu nástrojů, zřídil si vlastní kapelu. Působil jako velmi dobrý učitel hudby, byl sbormistrem zpěváckého spolku v Kolovči. - 50. výr. úmrtí

Hana, Otomar - vlastivědný badatel

* 29. 05. 1927 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 08. 08. 2006 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Písemné podklady p. Hany., Antoš, S.: O. Hana začal publikovat zasvěcené články až v Domažlických novinách. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 13. 12., č. 290, s. 24., Hana, O.: Domažlický starosta Petr Hana velmi přispěl k rozvoji města. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 28. 06., č. 150, s. 19., Holý, J. P.: Pětasedmdesátiny Otomara Hany. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 27. 05., č. 122, s. 24., Hanuš, M.: O síle, která nutí archivovat a publikovat. Domažlicko, roč. 13, 2003, 21. 05., č. 20, s. 5., fot., Antoš, S.: Rozloučení s panem Otomarem Hanou. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, č. 9, s. 11., Holý, J. P.: Nedožitá osmdesátiny domažlického historika. Domažlický zpravodaj, roč. 29, 2007, č. 5, s. 18.

Anotace: Abiturient domažlického reálného gymnázia v roce 1946. V roce 1947 odešel na českobudějovickou Katolickou bohosloveckou fakultu. Studia nedokončil, byl zatčen, uvězněn. Po propuštění pracoval jako ekonom. Od roku 1955 působil jako výpomocný varhaník domažlického kostela a v roce 1975 byl jmenován ředitelem kůru arciděkanského kostela Narození Panny Marie. Člen pěveckého sboru Čerchovan. Zabýval se regionální historií se zaměřením na církevní objekty a osobnosti. Autor publikace Dějiny kostelů a kaplí domažlické farnosti (1991), která vyšla též v němčině. Autor četných příspěvků do regionálního tisku. Spolupracovník domažlické knihovny v oblasti regionálních dějin. Žil v Domažlicích, po krátké nemoci zemřel v plzeňské nemocnici. Pohřben byl na domažlickém hřbitově do rodinného hrobu. - 95. výr. narození

Hejná, Olga - ilustrátorka

* 13. 03. 1928 - Olomouc (okr. Olomouc)
+ 24. 05. 2017 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Lišková, P. - Tauer, V.: Autorka pohádek a povídek pro děti žije v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 13. 05., č. 110, s. 18., Cibulková, M.: Olgu Hejnou ocenili za celoživotní dílo. Domažlický deník, roč. 21, 2011, 08. 06., č. 23, s. 4, fot., Babor, J.: Zemřela spisovatelka a výtvarnice Olga Hejná. Tvořila pro děti i dospělé. Domažlický deník, 2017, 03. 06., č. 128, s. 3, fot., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo: Olga Hejná.

Anotace: Akademická sochařka a malířka, absolventka Akademie výtvarných umění v Praze (1945-1950). Byla jedním z kmenových autorů, kteří zajišťovali pohádky pro večerníčky skřítků Hajaji, čtené Vlastimilem Brodským. Vydala řadu pohádkových knih pro děti, mimoto psala a ilustrovala pro časopisy Mateřídouška a Sluníčko. Výtvarné práce vystaveny v domažlické Galerii bratří Špillarů, v Litoměřicích, v Umělecko-průmyslovém muzeu, v New Yorku nebo Muzeu skla v Praze. Koncem května roku 2011 jí bylo uděleno ocenění Zlatá stuha (Golden Ribbon) 2010 za celoživotní přínos tvorbě a ilustraci pro děti. V posledním období tvorby se věnovala koláží, od přelomu tisíciletí žila v domažlickém penzionu. - 5. výr. úmrtí

Hofmann, Jiří - řídící učitel

* 06. 05. 1812 - Milavče (okr. Domažlice)
+ 23. 04. 1893 - Kout na Šumavě (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně, Stanětice, Loučim (vše okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Hofmann-kantor a osmačtyřicátník. Dom. deník, 11, 2002, 23. 5., č. 119, s. 16.

Anotace: Ve své trilogii Paní komisarka, Osmačtyřicátníci a Lůsy zmiňuje J. Š. Baar postavu učitele a hudebníka J. Hofmanna. Narodil se jako syn milavečského sedláka, který také zastával úřad starosty. Po studiích v Blížejově a Domažlicích absolvoval německý a český učitelský kurs v Plzni a pražskou učitelskou přípravku. Po složení podučitelských zkoušek dostal místo ve Staněticích, později v Loučimi. V roce 1845 již působil jako učitel ve Kdyni, kde si získal uznání i jako hudebník. Roku 1872 byl jmenován řídícím učitelem. Za své vlastenecké chování v r. 1848 a v době Bachova absolutismu byl několikrát vyšetřován a trestán. S manželi Němcovými se spřátelil brzy po jejich příchodu do Domažlic a prostřednictvím nich pak navázali kontakt s Karlem Havlíčkem Borovským. Zemřel u své dcery v Koutě na Šumavě, pochován je na hřbitově ve Kdyni. - 210. výr. narození

Horn, Karel - mechanik

* 10. 05. 1922 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 10. 03. 1944 - Buchenwald (Německo)

Místa působení: Norimberk, Dachau, Buchenwald (vše Německo)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Databáze vězňů koncentračního tábora Dachau na internetových stránkách Stevemorse.org.

Anotace: Mechanik, zatčen v srpnu roku 1943 v Norimberku. V listopadu téhož roku přesunut do koncentračního tábora Dachau, kde měl vězeňské číslo 56221. Poté odtransportován do KT Buchenwald, v tomto táboře zahynul v březnu 1944. Pozn.: Databáze vězňů KT Dachau na internetových stránkách Stevemorse.org pracuje s německou verzí jména Karl Horn. - 100. výr. narození

Hostáň, Jan - učitel

* 02. 06. 1898 - Brzice (okr. Náchod)
+ 16. 05. 1982 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Chodsko, Havlovice (okr. Domažlice), Praha

Literatura: Holý, J. P.: Chodsko v díle básníka Hostáně. Dom. deník, 12, 2003, 21. 6., č. 144, s. 18.

Anotace: Autor umělecko-naučných knih, příruček a učebnic. Sestavoval čítanky pro děti, dětem byly určeny i jeho básničky. Za svou pedagogickou činnost jmenován zasloužilým učitelem. V básnické tvorbě pro dospělé tvořil básně věnované Chodsku, které navštěvoval (Sbírka Uvězněná touha). V roce 1966 pobýval na zotavovně ROH Psohlavec u Havlovic. Sestavil z krátkých básní sbírku Na shledanou, Chodsko! Sbírka zůstala v rukopise.

- 40. výr. úmrtí

Hruška, Karel - odborný publicista

* 29. 12. 1929 - Horní Cerekev (okr. Pelhřimov)
+ 07. 05. 2012

Místa působení: Tachov, Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Vlastní životopis poskytnutý MěkBN., Balcar, B.: Za badatelem Karlem Hruškou. Nové Domažlicko, roč. 5, 2012, 11. 12., č. 50, s. 8.

Anotace: Absolvent Lesnické školy v Domažlicích a poté dálkového studia na Střední lesnické technické škole Písek. Pracoval ve venkovním lesnickém provozu, dále jako ekonom Lesního závodu Tachov a Horšovský Týn. Tři roky činný také ve funkci kontrolora Západočeských státních lesů a taktéž 3 roky ve funkci vedoucího okresní statistiky v Tachově. Badatelské práce v oblasti historie okupace Chodska nacistickým Německem. Shromáždil kompletní dokumentaci ke všem památníkům na území domažlického okresu. Část jeho bádání uvedena ve III. díle sborníku Chodsko ve stínu hákového kříže (2009).

- 10. výr. úmrtí

Huspek, Zdeněk - autor novinových článků

* 15. 05. 1947 - Cheb (okr. Cheb)

Místa působení: Domažlice, Loučim (okr. Domažlice)

Literatura: PNP-LA.

Anotace: Narodil se v květnu roku 1947 v Chebu. Prozaik publikující časopisecky a dopisovatel do regionálního tisku. Původním povoláním metodik pro práci s mládeží.

- 75. výr. narození

Jensen-Rádlová, Marie - bohemistka

* 07. 05. 1902 - Kanice (okr. Domažlice)
+ 09. 06. 1989 - Lund (Švédsko)

Místa působení: Lund (Švédsko)

Literatura: Domažlický zpravodaj, roč. 16, 1989, listopad., Pravda (Plzeň), 14. 10. 1989, příloha, s. 8., Hana, O.: Vzpomínka na Marii Jensen-Rádlovou. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 10. 06., č. 134, s. 15., Hana, O.: Výročí profesorky Marie Jensen-Rádlové. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 06. 05., č. 105, s. 25.

Anotace: Absolventka domažlického gymnázia, maturovala roku 1921. Na vysoké škole studovala češtinu a francouzštinu. Manžel JUDr. Václav Polívka, ministerský rada, zemřel v r. 1941 a ona sama se se synem Václavem po 2. světové válce přestěhovala do Švédska. Působila jako profesorka českého jazyka na univerzitě v Lundu, kde založila speciální kabinet českého jazyka a literatury. Zasloužila se o budování Slovanského institutu lundské univerzity, organizovala setkání Čechů žijících ve Švédsku. Překládala z němčiny, angličtiny a francouzštiny. Do švédštiny překládala Vl. Vančuru, I. Herrmanna, K. Čapka. Dcera Františka Rádla, neteř mykologa V. Melzera, druhá sestřenice O. Hany. - 120. výr. narození

Jiřincová, Ludmila - malířka

* 09. 05. 1912 - Praha-Karlín (okr. Hlavní město Praha)
+ 22. 01. 1994 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Literatura: Hlaváček, L.: Ludmila Jiřincová. P., Odeon 1991. 188 s., Háek, J.: Chvilka pro tiché zadumání. Pravda, 64, 1983, 14. 9., č. 217, s. 5., Hana, J.: Výstava L. Jiřincové. Domažlický zpravodaj, 17, 1990, č. 9, s. 2-3., Nepil, F.: Výstava L. Jiřincové. Domažlický zpravodaj, 17, 1990, č. 6, s. 3., Ateliér v Peci osířel. Domažlicko, 4, 1994, 3. 2., č. 5, s. 4., Haas, J.: Ludmila Jiřincová. Domažlické noviny, 3, 1994, 4. 3., č. 9, s. 4., Vorlíček, J.: Ludmila Jiřincová a její otisky na Chodsku. Dom. deník, 8, 1999, 6. 1., č. 4, s. 10., Vorlíček, J.: Ludmila Jiřincová působila na Chodsku. Dom. deník, 11, 2002, 17. 5., č. 114., Vorlíček, J.: Za J. Jindřichem a L. Jiřincovou. Dom. deník, 11, 2002, 2. 7., č. 153, s. 17., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, 28, 2006, č. 4, s. 14.

Anotace: V letech 1924-1934 navštěvovala soukromou malířskou školu a léta 1935-1939 strávila na pražské AMU. Roku 1940 se stala členkou SČUG Hollar, v roce 1982 byla jmenována zasloužilou umělkyní. Patří k výrazným osobnostem českého umění a v oblasti knižní ilustrace k osobnostem předním. Její dílo se odvíjí plynule od 30. let až do konce jejího života. Typická je pro ni lyrická tvorba zaměřená na ženskou postavu a přírodní motivy (stromy, květiny). V její exlibristické tvorbě převažuje lept a litografie. Soupis jejích exlibris, vyhledávaných sběrateli, uspořádal v roce 1987 A. Rybička. Vytvořila jich přes 400. Část roku trávila a pracovala v Peci pod Čerchovem, kde žila v domě, který postavil Jaroslav Špillar a později patřil Karlu Špillarovi. Na návštěvu k ní jezdil František Nepil. Dne 5. července 2002 jí byla v Peci odhalena pamětní deska. - 110. výr. narození

Jmenování prezidenta USA Franklina Delano Roosevelta in memoriam čestným občanem Domažlic (Domažlice, 11. 05. 1947)

- 11. 05. 1947 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Čestní občané města Domažlic. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 25. 11., č. 276, s. 14., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Franklin Delano Roosevelt.

Anotace: Čestné občanství vedení města nejčastěji udělovalo za významné počiny v oblasti veřejného života nebo za propagaci regionu. Od druhé poloviny 19. století do dnešních dnů bylo městem Domažlice takto vyznamenáno několik desítek osobností. Jednou z nich byl i Franklin Delano Roosevelt, americký politik a 32. prezident USA. Během 2. světové války byl nejvyšším představitelem mocnosti, která rozhodujícím způsobem přispěla k osvobození západních Čech od nacismu, americká armáda osvobodila mj. také Domažlice. Jemu bylo čestné občanství uděleno in memoriam v květnu roku 1947.
- 75. výr. události

Klug, Martin - strojní zámečnick

* 21. 05. 1897 - Draženov (okr. Domažlice)

+ 18. 04. 1943 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Domažlicko

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Narozen v Draženově u Domažlic, v domě čp. 50. Syn Josefa Kluga, místního cestáře a Marie Benešové. Pracoval jako strojní zámečnick. Zatčen 4. dubna 1943, umučen na oddělení gestapa v Klatovech o dva týdny později. - 125. výr. narození

Kocourek, František, PhDr. - reportér

- * 14. 09. 1901 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
- + 13. 05. 1942 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Praha, Domažlice, Terezín (okr. Litoměřice), Osvětim (Polsko)

Literatura: Život za pravdu. Domažlice, Svaz bojovníků za svobodu 1949, s. 84., Vorlíček, J.: Statečný novinář Franta Kocourek. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 25. 09., č. 223, s. 12.

Anotace: Český prozaik a reportér Československého rozhlasu. Domažlice poprvé navštívil na pozvání Josefa Hofmanna v roce 1939, kdy 12. srpna zahajoval výstavu malíře Františka Michla. O den později se zúčastnil i kázání Msgre. B. Staška o památné Vavřínecké pouti. Do svého zatčení byl v Domažlicích celkem sedmkrát. Sešel se s JUDr. A. Žlábkem, přivázel zprávy od nadporučíka Oldřicha Fictuma, rodáka z Kouta na Šumavě, který v té době pracoval jako zbrojír v brněnské zbrojovce. V Domažlicích dr. Kocourek dostával zprávy od některých členů kriminální policie. Jeho poslední domažlická návštěva nese datum 9. března 1941. Dne 22. června 1941 byl ve východních Čechách gestapem zatčen a dopraven na Pankrác. Později byl přesunut do Terezína a odtud po půl roce do Osvětimi, kde byl umučen. - 80. výr. úmrtí

Kočandrlle, Josef - předseda pobočky Jednoty pošumavské

- * 17. 05. 1882 - Lobzy (okr. Plzeň-město)
- + 16. 11. 1955 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Místa působení: Volary, Kubova Huť (vše okr. Prachatice), Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 51. Město H. Týn 2002.

Anotace: Narodil se 17. května 1882 v Lobzích u Plzně. Po studiích odešel jako praktikant státních drah do šumavského městečka Volary, krátce nato působí jako přednosta nejvýše položené železniční stanice v Čechách Kubovy Hutě. První světovou válku prodělal jako poddůstojník rakouské armády na Balkáně a v severní Itálii. Brzy po vzniku Československé republiky přišel do Horšovského Týna, kde působil v úřadě přednosta stanice až do svého penzionování v roce 1938. Zde se také podruhé oženil s dcerou okresního školního inspektora Virginíí Zischkovou. Po příchodu do města se hned zapojil do společenského a politického dění v české menšině. Stal se spoluzakladatelem a předsedou místní pobočky Jednoty pošumavské. O násilném odtržení českého pohraničí v září roku 1938 zůstal jako jeden z mála Čechů ve městě. Na jaře 1939 byl jako "nebezpečný Čech" zatčen a vězněn v celách gestapa v Karlových Varech. Po šesti měsících vazby byl ze zdravotních důvodů a na přímluvu knížete Trauttmansdorffa propuštěn na podmínku, do konce války však zůstal pod policejním dozorem. Dne 5. května 1945, hned po osvobození města, byl americkou vojenskou správou jmenován předsedou Revolučního národního výboru a tento akt byl několik dnů poté schválen na 1. zasedání i českou menšinou ve městě. Tuto nelehkou funkci však vykonával pouze několik dnů. Těživý zdravotní stav a zejména neustálé osočování z přílišné loajality k Němcům (vystavování dokladů antifašistům) jej donutilo k rezignaci. Zemřel po dlouhé a těžké nemoci 16. listopadu 1955. - 140. výr. narození

Kolář, Arnošt - kaplan

* 07. 10. 1879 - Mlýnek (okr. Jindřichův Hradec)
+ 01. 05. 1962 - Jindřichův Hradec (okr. Jindřichův Hradec)

Místa působení: Trhanov (okr. Domažlice), Jindřichův Hradec

Literatura: Svačina, R.: Jeden z prvních propagátorů dudácké muziky u nás. Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 04. 02., č. 5, s. 4., Holý, J. P.: Vzpomínka na národopisce. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 17. 05., č. 114, s. 20., Internetový materiál Výročí reg. osobností Jihočeského kraje.

Anotace: Do Trhanova přišel v roce 1904 jako kaplan a působil zde do roku 1912. S řídicím učitelem Janem Martínkem založil hudební národopisný soubor. Roku 1939 vydal spolu s Karlem Echterem "Jedenáct chodských písní" v úpravě pro dudáckou kapelu. Seznámil se se všemi významnými dudáky na Chodsku. Na odpočinek se vrátil do rodného mlýna ve Mlýnku, sestavil dudácký soubor a vystupoval s ním, mimo jiné i v českobudějovickém rozhlase. Zakladatel dudácké muziky v Jindřichově Hradci. Pozn.: Údaj o místě úmrtí převzat z internetového materiálu Výročí reg. osobností Jihočeského kraje. - 60. výr. úmrtí

Koptík, Jan, Ing. arch. - architekt

* 11. 05. 1928 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 12. 05. 2007 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Plzeň

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2003, s. 84. Plzeň, SVK 2002., Antoš, S.: Zemřel ing. arch. Jan Koptík. Domažlický zpravodaj, 29, 2007, č. 6, s. 6.

Anotace: Zakladatel Společnosti pro kašnu, jejíž přispěním se vrátila kašna na domažlické náměstí. Byl i autorem projektu tohoto kamenického díla, které bylo vlastně kopií původní kašny z roku 1838. Poslední aktivitou byla snaha opravit obraz Panny Marie ve výklenku domažlické věže. - 15. výr. úmrtí

Krča, Lev - architekt

- * 25. 05. 1902 - Velká Bíteš (okr. Žďár nad Sázavou)
- + 26. 04. 1945 - Velká Bíteš (okr. Žďár nad Sázavou)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců, 1, s. 561. P., R. Ryšavý 1947., Paroubková, J.: Vzpomínka na partyzána Tygra. Dom. deník, 1, 1994, 25. 5., č. 10., Holý, J. P.: Krátký život tvůrce domažlické sokolovny. Dom. deník, 9, 2000, 3. 8., č. 179, s. 16., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002, s. 77. Plzeň, SVK 2001.

Anotace: Žák Akademie výtvarných umění, specializoval se na projekty stadionů, tělocvičen a rekreačních táborů. Na výstavě moderní architektury měl projekt sokolovny v Domažlicích, za který získal cenu. Vypracoval také návrh na tělovýchovné středisko za Střelnici. V době 2. světové války se zapojil do protinacistického odboje. Byl spojku časopisu V boj, spolupracoval s bývalým důstojníkem domažlických dělostřelců Karlem Štainerem-Veselým v PVVZ (Petiční výbor-Věrní zůstaneme). Přechovával osoby stíhané gestapem. Nakonec se stal členem velitelství Rady tří. Spolu s Karlem Štainerem-Veselým stál u zrodu domažlické odbojové skupiny Niva. Zemřel zasažen při náletu. Pozn.: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002 uvádí datum a místo úmrtí 29. 4. 1945 Ostrovančice.

- 120. výr. narození

Krs, Bohumil - malíř

- * 23. 06. 1890 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
- + 17. 05. 1962 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Olomouc, Přerov, Brno, Bratislava (Slovensko)

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 1, s. 572. P., R. Ryšavý 1947., Langhammer, J.: Tvůrci exlibris v západočeské oblasti, s. 13. Plzeň: SVK, 1998, Holý, J. P.: Krs se inspiroval Chodskem. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 19. 07., č. 166, s. 18., Losenický, B.: Před čtyřiceti lety odešel Bohumil Krs. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 08. 08., č. 183, s. 19., Losenický, B.: Kreslířská výpověď válečného deníku malíře Bohumila Krse. Západočeský historický sborník, č. 7, s. 279-296. Plzeň, 2001.

Anotace: Maturoval v roce 1911 na plzeňském gymnáziu. Žák umělecko-průmyslové školy v Praze (prof. Hofbauer, K. Špillar, F. Kysela), kterou ukončil roku 1914. Po vypuknutí 1. světové války narukoval k plzeňským Pětatřicátníkům a odjel na ruskou frontu, kde byl vážně zraněn a později přišel o nohu. Pokračoval ve studiu u F. Kysely a Brunnera a od roku 1919 na Karlově univerzitě a Vysokém učení technickém v Praze. Počínaje rokem 1922 se stává profesorem kreslení v Olomouci, později v Přerově, ve Znojmě, v Brně a v Plzni. Studoval japonské a domácí lidové umění. Ilustroval Chodské pohádky - 4 svazky, Chyši pod horami B. Němcové a Přemyslův pluh J. F. Hrušky. Vytvořil divadelní výpravy pro 18 představení v Olomouci a v Plzni a plakáty pro kulturní a společenské akce. Kreslil krajiny a ženské akty pastelem a akvarelem. Z grafických technik využíval barevnou litografii. Vytvořil celkem 30 exlibris, reprodukovaných převážně zinkografií a částečně litografií. Figurální a architektonické motivy exlibris jsou často doplněny ornamentem.

- 60. výr. úmrtí

Krumlovský, Jiří - autor latinských veršů

* Domažlice (okr. Domažlice)
+ 10. 05. 1622 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Pardubice, Nymburk, Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Rukověť humanistického básnictví. 3, s. 95. P., Academia 1969.

Anotace: Správce škol v Praze a Pardubicích. Rektor školy v Horšovském Týně, od roku 1617 působí v Nymburku. V roce 1609 získal titul bakaláře. Mezi roky 1620-22 byl jedním ze školních inspektorů. - 400. výr. úmrtí

Kurt, Wilhelm - ředitel živnostenské školy

* 26. 05. 1862 - Adamov (okr. České Budějovice)
+ 17. 04. 1950 - Waldmünchen (Německo)

Místa působení: Staňkov, H. Týn, Pivoň, Poběžovice (vše okr. Domažlice), Karlovy Vary

Literatura: Holý, J. P.: Wilhelm Kurt - mineralog, geolog, vlastivědec. Zpravodaj města H. Týn, 2002, č. 1, s. 6., Holý, J. P.: Geolog, vlastivědec a učitel. Dom. deník, 11, 2002, 3. 1., s. 16.

Anotace: Chlapec z početné rodiny rolníka Johanna Kurta vystudoval reálku a učitelský ústav v Českých Budějovicích. Po krátkém působení v jižních Čechách se v roce 1886 dostal na Domažlicko a postupně učil na školách ve Staňkově, Horšovském Týně, Pivoni a nejdéle v Poběžovicích, kde založil pokračovací školu. Poběžovické škole věnoval i rozsáhlou geologicko-mineralogickou sbírku. Zasloužil se o zahájení dolování v Otově a v Mutěnině. Publikoval v německých časopisech. V Českých Budějovicích vydal průvodce Führer durch den Böhmerwald, údajně jednoho z nejlepších průvodců Šumavou. Za své zásluhy byl v době První republiky jmenován vládním radou a ředitelem živnostenské školy v Karlových Varech. V roce 1946 musel odejít do Bavorska. Zemřel a pohřben je ve Waldmünchen. - 160. výr. narození

Lauda, Karel, JUDr. - advokát

* 10. 11. 1895 - Klatovy (okr. Klatovy)
+ 26. 05. 1942 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice), Terezín (okr. Litoměřice), Osvětim (Polsko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Polizeigefängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín.

Anotace: Advokát působící ve Kdyni, zatčen 8. října 1941. Vězněn nacisty v terezínské Malé pevnosti, odkud byl v březnu roku 1942 odtransportován do vyhlazovacího tábora Osvětim. Zde zahynul na konci května téhož roku. Pozn.: Internetová databáze památníku v Terezíně uvádí jako místo narození Kdyni. - 80. výr. úmrtí

Lebeda, Otakar - malíř

* 08. 05. 1877 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

+ 12. 04. 1901 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Klenčí pod Čerchovem, Trhanov, Chodov, Postřekov (vše okr. Domažlice), Chodsko

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 16. P., Rudolf Ryšavý 1950., Karlíková, L.: O. Lebeda pobýval na Chodsku. Domažlický deník, 1997, 15. 04., č. 88, s. 15., Holý, J. P.: Lebedu uchvátilo Chodsko. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 13. 03., č. 61, s. 18.

Anotace: Žák pražské výtvarné akademie v letech 1892-1897. Působil pod vlivem Julia Mařáka. Na Chodsko přijel poprvé v srpnu 1896 a to na popud doktora J. Thomayera, přítele umělců a jejich mecenáše. Usadil se v Trhanově, kde namaloval dva drobné obrazy s pohledem na Trhanov. K. M. Čapek je řadí k nejlepším Lebedovým dílům. Maloval také v Chodově a Klenčí. Podruhé přijel na Chodsko v roce 1900. Pobýval asi často v Postřekově. Zájem o figuru jej sblížil s Jaroslavem Špillarem. V tomto období jej zaujalo veliké a osudové téma. Na poli v okolí Postřekova zabil blesk mladého muže. Na místě si vytvořil řadu studií a v Praze namaloval rozměrný olej. Tvoří je postavy v náznaku chodských krojů v neurčité krajině. Vlevo leží zabitý bleskem, střed tvoří trojice plačící ženy a podpírajících jí mužů. Obraz byl kritizován, ale v mnohém předznamenal brzy se rozvíjející expresionismus. Tento poslední (nedokončený) obraz "Zabit bleskem" jakoby předznamenal konec malíře samotného. V chuchelském lesíku se zastřelil. - 145. výr. narození

Lešický, Ladislav, PhDr. - historik

* 16. 05. 1957 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Klatovy, Cheb, Domažlice

Literatura: Sika, V.: Poezie všedního dne podle Ladislava Lešického. Domažlický deník, 12, 2003, 31. X., č. 255, s. 9, fot., Lešický, L.: S Lešickým navštívíte Zéland. [Rozhovor]. Domažlický deník, 18, 2009, 1. IX., č. 204, s. 1, fot.

Anotace: V letech 1972-76 studuje na Gymnáziu J. Š. Baara v Domažlicích, mezi roky 1976-1981 studentem Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, obor historie-archivnictví. Zaměstnán ve Státním oblastním archivu v Klatovech, Okresním archivu v Chebu. V roce 1996 se vrátil do Domažlic, kde následně pracoval v redakci Domažlického deníku jako fotoreportér. Spoluautor odborné publikace Soupis západočeských urbárů (1993). Zajímá se o pověsti Chodska, je znám i jako cestovatel a autor značného počtu novinových článků. - 65. výr. narození

Nopová, Lída - zpěvačka

* 09. 05. 1947 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Praha

Literatura: Holý, J. P.: Lída Nopová je spjatá s Chodskem. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 06. 05., č. 105, s. 25., Holý, J. P.: Domažlická rodačka Lída Nopová. Domažlický zpravodaj, roč. 24, 2002, č. 6., s. 7., Český hudební slovník osob a institucí, heslo Nopová, Lída., Bauerová, H.: Lída Nopová se narodila v Klenčí. Je pyšná, že je Chodka. Plzeňský deník, 2016, 09. 02., č. 33, s. 6, fot.

Anotace: Zpěvu se učila u známé domažlické pěvkyně Boženy Hezké, hru na klavír studovala u Antonína Brejchy na plzeňské konzervatoři (absolvováno v roce 1970). Mezi roky 1973 až 1983 členkou ženského vokálního tria Bezinky, v letech 1979 až 1987 také působila v doprovodném sboru zpěváka Karla Gotta. Dále spolupracovala s Pavlem Bobkem nebo Hanou Zagorovou. Od roku 1987 pedagožkou zpěvu na pražské konzervatoři, v roce 1993 se stává vedoucí oddělení populární hudby. Soukromě nebo na konzervatoři vyučovala zpěváky Davida Kollera, Petra Muka či Radůzu. Pozn.: Článek v Plzeňském deníku ze dne 9. února 2016 uvádí jako místo narození Klenčí pod Čerchovem. - 75. výr. narození

Nusshardt, Willibald, prof., MUDr. - císařský rada

* 07. 07. 1784 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

+ 30. 05. 1847 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Zpravodaj H. Týna, 1990, prosinec., (mb): Prof., Dr. Willibald Nusshardt. Domažlicko, 12, 2002, 27. 2., č. 9, s. 5., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 35. Město H. Týn 2002.

Anotace: Narodil se v Horšovském Týně jako syn místního ranhojiče Františka Nusshardta. V osmnácti letech získal titul magistr chirurgie a porodnictví na pražské univerzitě, doktorát získal v roce 1812. Od roku 1813 asistentem teoretické medicíny. V roce 1825 se stává primářem Všeobecné nemocnice v Praze. Jako profesor měl veřejné přednášky o významu očkování. Několik let vedl spolu s prof. Krombholzem lazaret pro lidi postižené cholerou. Napsal řadu odborných lékařských publikací. V roce 1836 mu byl udělen titul císařský rada a civilní zlatá čestná medaile za zásluhy. Roku 1843 jmenován generálním ředitelem veškerých pražských nemocničních ústavů. Získal také ruský císařský titul "rytíř Řádu svatého Vladimíra". - 175. výr. úmrtí

Papstmann, Arnošt P. - převor

* 1737 - Vrchlábí (okr. Trutnov)
+ 31. 05. 1832 - Ročov (okr. Louny)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: P. Arnošt Papstmann. Domažlický zpravodaj, 19, 1992, č. 11.

Anotace: V letech 1781-1805 byl převorem domažlického kláštera. Je prvním autorem zprávy o kozinovské tradici, včetně zápisu slov Jana Sladkého Koziny před popravou. Zápis vložil do pamětní knihy domažlického kláštera, sestavené na základě starších pramenů roku 1799. Kniha zápisů se nedochovala, text je uveden v Baarově a Teplého knize Klenčí, městečko na Chodsku a v Chodské čítance. - 190. výr. úmrtí

Paroubek, Jan - malíř

* 17. 05. 1877 - Bezděkov (okr. Klatovy)
+ 28. 08. 1962 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 85. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., (hs): Zachytil krásu Domažlicka. Pravda, 68, 1987, 22. 5., č. 117, s. 5., Haas, J.: Umělecký odkaz J. Paroubka. Domažlické noviny, 1, 1992, č. 14, s. 8., Malíř a grafik J. Paroubek. Domažlický zpravodaj, 19, 1992, č. 10, s. 1., Nikl, I.: Vzpomínka na malíře J. Paroubka. Klatovsko, 33, 1992, č. 19, s. 5., Haas, J.: Jan Paroubek. In: Výroční zpráva OA Domažlice, s. 48-65. Domažlice, OA 1988., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 112. P., MMM 1997., Langhammer, J.: Tvůrci exlibris v západočeské oblasti, s. 6. Plzeň, SVK 1998., Sika, V.: Výstava Jana Paroubka v domažlické Galerii bratří Špillarů. Dom. deník, 11, 2002, 23. 3., č. 70, s. 17., Vorlíček, J.: Výtvarník Jan Paroubek-nejen malíř, ale i otec. Dom. deník, 11, 2002, 10. 4., č. 84, s. 16., Sika, V.: Jan Paroubek-malíř, grafik, kreslíř. Dom. zpravodaj, 24, 2002, č. 4, s. 11-12., Holý, J. P.: Odkaz Jana Paroubka zůstane velkým pokladem Chodska. Dom. deník, 14, 2005, 7. 1., č. 5, s. 12., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, 28, 2006, č. 5, s. 14., Holý, J. P.: Vzpomínka na Jana Paroubka. Domažlický zpravodaj, 29, 2007, č. 10, s. 14., Sika, V.: Před 55 lety zemřel Jan Paroubek. Domažlický deník, 16, 2007, 04. 09., č. 206, s. 3.

Anotace: Narodil se v Bezděkově u Klatov, čp. 41 jako syn pivovarského bednáře. Rodina se již v následujícím roce přestěhovala do Domažlic. Studoval gymnázium v Domažlicích, pak učitelský ústav v Praze. Působil jako učitel v Úboči, v Koutě, později jako ředitel měšťanské školy. Malíř autodidakt. Jeho talentu si povšiml J. F. Hruška, který mu navrhl spolupráci na národopisně orientovaných studiích, které by se týkaly chodského ornamentu. Na tvorbě patrný vliv A. Kalvody. Vynikající ilustrátor chodské literatury a grafik. Ilustroval některé pohádky J. F. Hrušky a přispíval kresbami do Českého lidu. V tvorbě nad malbou převažuje kresba tužkou, uhlem a perem. Tvorba zasvěcena Chodsku, podčerchovské přírodě a městu Domažlice. Roku 1926 vychází kniha Starobylé Domažlice, r. 1936 Zasněžené Domažlice. Jeho práce vydala na pohlednicích Minerva v Praze a knihkupec V. Rybařík v Domažlicích. Vytvořil celkem 121 exlibris dřevorytem nebo tištěných ze zinkového štočku.

Námětově na nich převládalo Chodsko, domažlická architektura a příroda. Roku 1939 se zúčastnil výstavy Chodsko ve výtvarném umění v pavilonu Myslbek v Praze. Na pozvánce k ní byl otištěn jeho dřevoryt Jan Sladký Kozina, knižní katalog výstavy měl další Paroubkovy dřevorytiny: Chodský hrad a Kozinův pomník na Hrádku. Tvořit v dřevorytu začal pod vlivem sochaře Františka Bílka, který jej v roce 1917 v Domažlicích navštívil. Přátelil se s filozofem, bývalým spolužákem z domažlického gymnázia, Ladislavem Klímou. Byl aktivním členem Sdružení chodského národopisu a kuratoria Městského musea v Domažlicích, jedním ze zakládajících členů Baarovy společnosti. Otec architekta Jaroslava Paroubka a Jiřiny a Vlasty Paroubkových, zeť Jakuba Růžka. Sbírkou jeho exlibris obohacenou o vlastní sběr (celkem 6083 exlibris) věnovala jeho dcera Jiřina v roce 2004 Národnímu muzeu. - 145. výr. narození

Pavlík, Josef, plk. - stíhací pilot

* 18. 05. 1927 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Staňkov (okr. Domažlice), Plzeň, Košice (Slovensko), Praha

Literatura: Kdo je kdo v České republice na přelomu 20. století. P., Agentura Kdo je kdo 1998., 60 let staňkovského letiště. Staňkovsko, 2007, č. 69, s. 5-6, fot., Internetové stránky projektu Paměť národa, heslo Josef Pavlík (1927)., Dvořák, J.: Pilot studené války: Kdo chtěl na stíhačku, musel projít tajným testem. Dostupné online z Technet.cz.

Anotace: Absolvent domažlického gymnázia, krátce se věnoval povolání učitele. Během vojenské základní služby vstoupil do Školy pro důstojníky letectva v záloze, absolvoval výcvik navigátora, radiotelegrafisty, střelce a bombometčíka. V roce 1949 nastoupil pilotní výcvik v letecké vojenské akademii v Hradci Králové a byl vybrán jako stíhací pilot na dnes již legendární S-199 (Me 109). Po absolvování LVA sloužil u 4. stíhacího leteckého pluku v Plzni na Borech, za rok již byl velitelem letky a instruktorem. Zvládl přistání se stíhačkou v zasněženém terénu bez podvozku, přistání s jen jedním vysunutým kolem podvozku atd. Na proudové MiG-15 přešel v roce 1954 u 2. stíhacího pluku v Bratislavě. V roce 1958 vystudoval Vojenskou technickou akademii v Brně, poté sloužil u 7. stíhacího leteckého pluku v Košicích a Piešťanech. Jako první u nás pilotoval přepadovou verzi nadzvukového MiG-21. Celkem nalétal na 20 typech letounů více než 3000 hodin. Obdržel titul zasloužilý vojenský letec. Po skončení aktivní služby přešel do Mezirezortní komise pro řízení letového provozu. Dlouholetou činnost ve prospěch českého letectví zakončil v roce 2005 jako výzkumný a vývojový pracovník Ústavu leteckého zdravotnictví v Praze. V roce 2003 dovršil jako jediný 55 let nepřetržitého působení ve službách vojenského letectva a z toho 35 let létal jako pilot. Důležité jsou jeho i jeho vědecké práce v oblasti psychologie, prostorové orientace za letu, výzkumu letových iluzí. Publikoval 33 prací, odbornou publikaci "Létání podle přístrojů" a beletristická díla "Zákulisí letiště" a "Horký horizont". Pracoval aktivně v Klubu leteckých novinářů, je autorem námětu a spoluscénaristou celovečerního filmu "Pod nohama nebe". V roce 1990 byl zvolen prvním předsedou Svazu letců ČSFR při jeho znovuoživení, roku 1996 mu byl udělen titul Čestný předseda Svazu letců ČR, v roce 2008 mu ministryně obrany udělila "Záslužný kříž II. třídy". Stál u počátků staňkovského letiště a místního aeroklubu. - 95. výr. narození

Plánková, Marta - poštovní úřednice

* 12. 05. 1907 - Vysoké nad Jizerou (okr. Semily)
+ 20. 10. 1944 - Praha-Pankrác (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Praha

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Rejstřík odsouzených k smrti na oddělení II A pankrácké věznice (5. 4. 1943 – 21. 4. 1945) na internetových stránkách Ústavu pro studium totalitních režimů.

Anotace: Domažlická poštovní úřednice, zatčena gestapem 18. července 1944. Popravena v pražské pankrácké věznici v podvečerních hodinách dne 20. října téhož roku. Důvodem popravky byl politický delikt. Pozn.: Rejstřík odsouzených k smrti na oddělení II A pankrácké věznice uvádí jako místo narození Prahu. - 115. výr. narození

Položení základního kamene budovy klášterního gymnázia v Domažlicích (Domažlice, 05. 05. 1767)

- 05. 05. 1767 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Gryc, S.: Jaké bylo klášterní gymnázium v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 28. 06., č. 150, s. 19.

Anotace: Z podnětu provinciála P. Františka Pontze byl 5. května 1767 slavnostně položen základní kámen stavby klášterního gymnázia v Domažlicích. I přesto, že budování měla materiálně podporovat městská rada, tak práce pokračovaly pomalým tempem a objekt byl dokončen až 7. listopadu 1773. Následujícího roku na augustiniánském gymnáziu studovalo 72 žáků. - 255. výr. události

Požár Domažlic roku 1822 (Domažlice, 07. 05. 1822)

- 07. 05. 1822 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Dnes si připomínáme nejhorší požár v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 07. 05., č. 106, s. 18., Hana, O.: Nejhorší požár v dějinách města. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 09. 05., č. 107, s. 16.

Anotace: Nejhorší požár v dějinách města Domažlic vzplál 7. května roku 1822. Ve večerních hodinách tohoto dne začalo hořet v dnešní Spálené ulici, po vyschlých šindelových střeších se oheň rychle rozšířil a to i za přispění náhlého zesílení větru a nedostatku hasební vody. Během malé chvíle začala hořet kostelní věž a krov chrámu. Odtud potom oheň přeskočil na druhou stranu náměstí. Přibližně o půlnoci se požár přestal výrazněji šířit, v některých domech však hořelo ještě druhý nebo i třetí den. Neštěstí si vyžádalo několik lidských životů a obrovské materiální škody, které byly později vyčísleny přibližně na 500 000 vídeňských zlatých. Shořelo přes 110 domů, oheň poničil kostelní věž, chrámový krov i radnici. V ní padla požáru za oběť většina úředních písemností, ale také nejstarší vyobrazení města z roku 1200. - 200. výr. události

Rádl, Emanuel, prof., PhDr. - filozof

* 21. 12. 1873 - Pyšely (okr. Benešov)
+ 12. 05. 1942 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Praha

Literatura: Zpravodaj AS Domažlice, roč. 9, 1982, č. 7, s. 4., Rádl, E.: Útěcha z filosofie. P., Svoboda 1994, s. 78., Holý, J. P.: Dva slavní domažličtí Rádlové. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 21. 01., č. 18, s. 10., Holý, J. P.: Znovuzrození domažlického filozofa. Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 22. 04., č. 16, s. 4., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002, s. 69. Plzeň: SVK, 2001., Holý, J. P.: Profesor Dr. Emanuel Rádl. Domažlický zpravodaj, roč. 29, 2007, č. 7, s. 14.

Anotace: Oba rodiče pocházeli z Domažlic, otec Antonín i matka Marie, rozená Vaňková. Na domažlickém gymnáziu také roku 1893 maturoval a později si zde našel manželku. Původním zaměřením biolog, především zoolog. Světově proslul svými dějinami novověkých biologických (zejména vývojových) teorií. Pod vlivem studia Nietzscheho a Schelera a pod přímým vlivem Masarykovým, za jehož jediného skutečného filozofického žáka byl později označen, se jeho hlavní zájem přenesl na filozofii. Představitel české předválečné filozofické vědy napsal 700 odborných pojednání i základních českých děl z oboru filozofie. Mezi nejdůležitější práce patří Dějiny filosofie (1934) a Útěcha z filosofie. Byl předsedou Ligy pro lidská práva, bojovníkem proti nacismu. V roce 1934 byl pořadatelem filozofického kongresu v Praze. Starší bratr dr. Františka Rádla. Pozn.: V doslovu k Útěše z filosofie uváděno datum narození 22. prosince 1873. - 80. výr. úmrtí

Regal, Antonín František P. - farář

* 26. 05. 1872 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 07. 08. 1930 - Tovačov (okr. Přerov)

Místa působení: Votice (okr. Benešov)

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2000, s. 84. Plzeň: SVK, 1999., On-line katalog regionálních osobností Středočeské vědecké knihovny v Kladně, heslo Antonín Regal.

Anotace: Absolvent domažlického gymnázia a pražské katolické bohoslovecké fakulty. Na kněze vysvěcen roku 1897. Poté působil jako františkánský řádový kněz na různých místech Čech, až se roku 1920 stává prvním farářem Církve československé husitské ve Voticích. Zde činný do roku 1929, kdy ze svého středočeského působiště odchází. Přítel ThDr. Karla Farského - teologa, duchovního a zakladatele husitské církve.
- 150. výr. narození

Röhrich, Josef, čet. - dozorce finanční stráže

* 12. 05. 1912 - Rozhovice (okr. Chrudim)
+ 27. 09. 1938 - Černá Řeka (okr. Domažlice)

Místa působení: Lísková (okr. Domažlice)

Literatura: Benešovy Mnichovské dny a září 1938. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 15. 04., č. 88, s. 14., Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetové stránky nakladatelství Codyprint, heslo Josef Röhrich.

Anotace: Mezi roky 1930-1932 absolvoval prezenční službu u hudební čety pomocné rotý pěšího pluku 46, následně zůstal v armádě jako délesloužící. V dubnu roku 1938 ukončil službu jako četař přestupem k finanční strážci. Zařazen na oddělení finanční stráže Haselbach (dnes Lísková), padl dne 27. září 1938 u obce Černá Řeka (na následky průstřelu krku). Pohřeb žehem se konal v Pardubicích. - 110. výr. narození

Růžek, Jakub - řídící učitel

* 26. 10. 1849 - Milavče (okr. Domažlice)
+ 27. 05. 1927 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Paroubková, J.: Jakub Růžek, ředitel škol v Domažlicích. Strojopis. MěkB N Domažlice., Holý, J. P.: Domažlický kantor Růžek. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 03. 06., č. 128, s. 26.

Anotace: Studoval na nižší reálce v Domažlicích, pak na učitelském ústavu v Českých Budějovicích. V roce 1868 byl ustaven na dívčí školu v Domažlicích, kde jako učitel působil 37 let až do roku 1905, kdy byl jmenován řídícím učitelem na tzv. selské škole. Poté učil němčinu na měšťanské dívčí škole až do r. 1914. Do penze odešel v roce 1912 - tehdy také obdržel čestný titul "ředitel škol ve výslužbě". V období let 1901-1907 byl zvolen za člena okresní školní rady. Byl pokladníkem Budče od jejího založení po dobu 43 let a pokladníkem Podpůrného spolku učitelského od jeho založení do r. 1918. Od založení odboru Ústřední matice školské byl také jejím pokladníkem, později předsedou a pokladnu vedl až do své smrti. Rovněž v Sadařské jednotě byl jednatelem od jejího založení až do své smrti. Spolupůsobil při zřizování zdejších sadů, osazování stromů ve městě i nejbližším okolí a podílel se na založení rozsáhlé ovocnářské zahrady Sadařské jednoty. Po řadu let byl pokladníkem Červeného kříže, jednatelem Hedvábnického spolku (a to po celou dobu trvání 1865-1873). Na průmyslové škole pokračovací učil od roku 1895 do roku 1910. Před válkou byl po několik období členem obecního zastupitelstva. Získal řadu ocenění a vyznamenání. Roku 1893 mu byl udělen diplom za řízení a provedení Hospodářské, průmyslové a národopisné výstavy pro západní Čechy v Domažlicích, v roce 1912 byl jmenován čestným členem Sadařské jednoty v Domažlicích. Roku 1914 mu bylo uděleno čestné uznání jako předsedovi Ústřední matice školské za 30 let obětavé práce, roku 1915 mu za pokladnictví a dobré služby v Červeném kříži bylo uděleno čestné uznání 2. třídy a příslušná medaile. Jeho pohřbu se zúčastnily žákyně dívčí školy za doprovodu svých učitelů i učitelů z celého okresu. Nad hrobem promluvil předseda Budče Jiří Votruba a za odbor ÚMŠ a Sadařskou jednotu okresní pomolog Josef Malý. Tchán Jana Paroubka a zeť Jana Regala. - 95. výr. úmrtí

Slavík, Jan - středoškolský profesor

* 19. 05. 1852 - Mříčná (okr. Semily)
+ 20. 03. 1934 - Stará Boleslav (okr. Praha-východ)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Domažlický přítel Mistra A. Jiráska. Dom. noviny, 2, 1993, 4. 6., č. 22, s. 5., Jiráskův věrný druh prof. J. Slavík. Dom. deník, 6, 1997, 17. 6., č. 140, s. 15., Holý, J. P.: Profesor Jan Slavík - Jiráskův domažlický přítel. Dom. deník, 13, 2004, 27. 4., č. 99, s. 12.

Anotace: V Domažlicích působil od roku 1875, kdy se na gymnáziu stal suplentem latiny a řečtiny. S Aloisem Jiráskem se spřátelil na broumovském gymnáziu. Znovu se setkali na Univerzitě Karlově, kde oba studovali český jazyk a historii. V době Jiráskových návštěv v Domažlicích se stával jeho hostitelem. Slavík působil v Domažlicích na gymnáziu od roku 1875 a již v téže roce se stal aktivním spolupracovníkem knihoven Měšťanské besedy a Řemeslnické jednoty. Jako profesor působil do roku 1910, poté odešel na zdravotní odpočinek. - 170. výr. narození

Šmíd, Zdeněk - spisovatel

* 17. 05. 1937 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 09. 04. 2011 - Seychely

Místa působení: Domažlice, Karlovy Vary, Plzeň

Literatura: Šmíd, Z.: Dudáci a vlčí hlavy. Přebal. Plzeň, Západočeské nakladatelství 1987., Hosnedlová, H.: Proč bychom se ne bavili se Zdeňkem Šmídem. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 20. 01., č. 17, s. 13., fot., Internetová encyklopedie Wikipedia: heslo Zdeněk Šmíd., Pinkrová, K.: Před 80 lety se ve Kdyni narodil spisovatel Zdeněk Šmíd. Domažlický deník, 2017, 17. 05., č. 113, s. 2, fot.

Anotace: Maturant domažlické střední školy, absolvent Vyšší pedagogické školy v Plzni a Univerzity Karlovy v Praze. Působil jako pedagog v Domažlicích, Trutnově a na Karlovarsku. Novinové články publikoval od roku 1960, literatuře se soustavněji věnoval od konce sedmdesátých let. Prvotinou byl román Sbohem, Dicku (1977), následovaly knihy Proč bychom se netopili, Trojí čas hor a řada dalších. Parafraze na staré pověsti Karlovarska soustředil Šmíd do knihy Strašidla a krásné panny (1983), pověsti z Chodska do sbírky Dudáci a vlčí hlavy. Hrdinou knihy je Chodsko, jeho obyvatelé a pověsti, kterými živí svou hrdost. Příběhy se však objevují v nadlehčené rovině, nechybí humor a jemná ironie. K posledním dílům Zdeňka Šmída patří Starci na Aljašce aneb proč bychom se nezmrazili (2009) a Mže / Berounka (2010). Umírá na infarkt při potápění na Seychelách.

- 85. výr. narození

Tšída, Ferdinand Antonín - starosta Kdyně

* 31. 05. 1847 - Kdyně (okr. Domažlice)

+ 25. 03. 1916 - Kdyně (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Donner, T.: Kronika rodu Tschida (Tšída, Dsida). Praha: Na Provaznici, 1872 (2000). 104 s., fotokopie., Hamatová, D.: Malé vzpomínání. Zpravodaj radnice Kdyně, 2002, č. 26, s. 11., Vilímeček, V.: 100 let od úmrtí Ferdinanda Antonína Tšídy. Kdyňsko, roč. 12, 2016, č. 2, s. 3, fot.

Anotace: Majitel koloniálního obchodu ve Kdyni v Komenského ulici a spolumajitel továrny na strojní výšivky. Mezi roky 1875 až 1912 zasedal v obecním zastupitelstvu, z toho byl v letech 1891 až 1905 starostou města. V roce 1872 spoluzakládal Sbor dobrovolných hasičů a až do roku 1905 byl jeho velitelem. V roce 1883 se podílel na založení Tělocvičné jednoty Sokol a ve svém domě uvolnil místnost, kde se cvičilo. Pracoval jako předseda Měšťanské besedy a v roce 1886 byla jeho zásluhou zřízena dvouletá pokračovací průmyslová škola. Za jeho starostování byla postavena a 3. dubna 1899 slavnostně otevřena Dvouletá chlapecká škola měšťanská. Spolu s obchodníkem A. Augsteinem a tehdejšími řediteli přádelny Josefem Novotným prosadili, že budovaná železniční trať Domažlice-Klatovy povede přes Kdyni. První vlak projel 30. září 1888. Pohřben na hřbitově ve Kdyni v hrobě u zdi kostela. - 175. výr. narození

Ublacker, František Ferdinand - sochař

* 14. 05. 1722 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 21. 11. 1779 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Památky archeologické, 28, s. 253., Ročenka Kruhu na rok 1929, s. 50-51., Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 2, s. 616. P., R. Ryšavý 1950., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo: Kostel Všech svatých (Uhříněves).

Anotace: Působil v Praze a okolí jako barokní sochař a řezbář. V roce 1752 vytvořil hlavní oltář a kazatelnu kostela Všech svatých v Uhříněvsi u Prahy. Syn sochaře Tobiáše Ublackera. - 300. výr. narození

Ulrich, Josef - ředitel Nemocenské pojišťovny

* 07. 05. 1882 - Koloveč (okr. Domažlice)
+ 02. 09. 1950 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Berounsko, Kladensko, Praha, Košice (Slovensko)

Literatura: Svobodné slovo, 7. 9. 1950, s. 4., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo: Josef Ulrich (sociální demokrat).

Anotace: Odborářský pracovník působící na Berounsku a Kladensku, ředitel Nemocenské pojišťovny v Košicích a poslanec za Československou sociálně-demokratickou stranu dělnickou. Také byl činný jako redaktor Berounského obzoru. Zasloužil se o vznik berounské obchodní akademie. - 140. výr. narození

Vavroušek, Vilém, por. - armádní důstojník

* 08. 07. 1914 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
+ 30. 05. 1942 - České Budějovice (okr. České Budějovice)

Místa působení: Domažlice, Týn nad Vltavou (okr. České Budějovice)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Svítlová, H.: Slavili zkoušku z němčiny, zaplatili za to životem. Českobudějovický deník, roč. 21, 2012, 28. 05., č. 124, s. 3, fot.

Anotace: Před 2. světovou válkou působil jako důstojník v Domažlicích. Společně se čtyřmi dalšími zaměstnanci okresního úřadu v Týně nad Vltavou zatčen, popraven 30. května 1942 na gestapu v Českých Budějovicích. Důvodem popravu mělo být údajné schvalování atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. - 80. výr. úmrtí

Velhartický, Adolf - básník

* 09. 05. 1882 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)
+ 13. 04. 1932 - Tábor (okr. Tábor)

Místa působení: Soběslav (okr. Tábor)

Literatura: Výběr významných výročí roku 1992, s. 21. Plzeň: SVK, 1991., Holý, J. P.: Básník, spisovatel a dramatik. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 22. 05., č. 118, s. 18., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002, s. 67. Plzeň: SVK, 2001., Holý, J. P.: Náš rodák - básník Adolf Velhartický. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2002, č. 6, s. 4., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 60. Město H. Týn, 2002.

Anotace: Vlastním jménem Adolf Tomáš Waldmann. Úředník, beletrista, překladatel z francouzštiny a italštiny. Patřil k nejplodnějším autorům své doby. Rozsah jeho díla, široký záběr, tematika a nakonec i jeho básnický pseudonym nás nenechává na pochybách, že jeho uměleckým vzorem byl Jaroslav Vrchlický. On sám se však pokládal za pokračovatele Julia Zeyera. Psal básně, prozaická díla, ve své době slavily úspěch jeho dramata s historickými náměty (např. Kateřina z Lichtenburka, Konopišťský pán). K dobovému úspěchu jeho dramatických děl zřejmě přispělo i přátelství s dramatikem, režisérem a tehdejším šéfem činohry Národního divadla Karlem Hugo Hilarem, se kterým společně založili umělecký časopis Moderní život. Velhartický dále publikoval ve Světozoru a Lumíru. Významná je i jeho překladatelská činnost, zejména překlady z francouzštiny a italštiny (např. A. France, G. Flaubert, G. d'Anunzio). - 140. výr. narození

Wenig, Jan, doc. - malíř

* 15. 08. 1910 - Mrákov (okr. Domažlice)
+ 02. 05. 1972 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Plzeň

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1971-1974. P., SK ČSR 1974., Svobodné slovo 5. 5. 1972, s. 3., Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 127. Plzeň: Zpč. nakl., 1990., Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 2, s. 695. P., R. Ryšavý 1950., Burda, J.: Malíř a pedagog J. Wenig. Dom. deník, 6, 1997, 30. 4., č. 101, s. 15., Šmídová, V.: Výběr z celoživotní tvorby J. Weniga. Dom. deník, 7, 1998, 7. 8., č. 183, s. 14., Losenický, B.: Malíř Jan Wenig a rodová tradice. Dom. deník, 9, 2000, 10. 8., č. 185, s. 17.

Anotace: Studoval architekturu na ČVUT v Praze, současně Akademii výtvarných umění a Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Malíř a středoškolský profesor na reálném gymnáziu v Plzni. Učil také na pedagogické fakultě v Plzni, kde byl od roku 1963 docentem výtvarné výchovy. Vydal učebnice pro výuku výtvarného umění. Byl členem skupiny Kontakt i Svazu výtvarných umělců, po řadu let stál v čele výtvarnické organizace v kraji. Maloval kompozice a portréty. Byla mu blízká periférie, prostředí cirkusu a divadla, inspiraci hledal také v literárních postavách. Zabýval se tvorbou plakátů i grafikou. Ilustroval knihy, navrhoval i divadelní scény. Je autorem monografie o Jaroslavu Špillarovi i studií o divadle J. K. Tyla. Autor obrazů: V manéži, Akrobat, Polykač ohňů, Zátíší s rybízem, Don Juan, Bičování, In memoriam. - 50. výr. úmrtí

Wimmer, Petr - malíř

* 26. 05. 1822 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 13. 08. 1879 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 2, s. 706. P., R. Ryšavý 1950., Kumpel Staňkovský, B.: Církevní umění na Chodsku, s. 25. Domažlice 1945., Hana, O.: Sto dvacet let od smrti malíře a řezbáře Petra Wimmera. Dom. deník, 8, 1999, 11. 8., č. 185, s. 15., Hana, O.: Petr Wimmer, domažlický malíř a řezbář. Dom. deník, 12, 2003, 16. 4., č. 90, s. 18.

Anotace: Vyrůstal v klášterní škole pod vedením převora domažlického augustiniánského kláštera P. Vojtěcha Krammera. V letech 1844-1848 absolvoval Pražskou akademii. Roku 1854 se oženil u sv. Tomáše v Praze. Vytvořil mnoho cenných a rozměrných olejomalb pro Prahu, Domažlice a pro různé obce na Chodsku i v německém okolí. Autor obrazů vedlejších oltářů Narození Páně a Narození sv. Jana Křtitele v arciděkanském kostele v Domažlicích, olejomalb Křížové cesty v chodbě domažlického kláštera. Portrétoval celou řadu členů zdejších patricijských rodin a ovládal i řemeslo řezbářské. Zhotovil například betlémské figurky pro rodinu V. A. Ludvíka a velké jesle pro velkostatkáře Bedřicha Macenauera. Syn Václav Wimmer působil v Domažlicích rovněž jako malíř.

- 200. výr. narození

Změna erbu Horšovského Týna roku 1622 (Horšovský Týn, 06. 05. 1622)

- 06. 05. 1622 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň, Ševčík 2005, s. 122.

Anotace: Horšovskému Týnu Ferdinand II. výrazně pozměnil erb, a to česky psaným znakovým privilegiem vydaným ve Vídni 6. května 1622. Z městského znaku byly tehdy odstraněny symboly provinivších se Lobkoviců a naopak se do něj dostala říšská černá orlice s panovníkovými iniciálami F II na prsou (roku 1927 byly oba habsburské symboly ze znaku odstraněny a město se vrátilo ke znaku udělenému městu v roce 1546 Ferdinandem I.).

- 400. výr. události

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc květen 2022

Sestavil: Petr Vecka

Odp. red.: Bc. Lenka Schirová

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové, 2022. Neustránkováno, 7 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice